

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12942/2025
09.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Топлана-Шабац“ из Шапца, чији је пуномоћник Јелена Јекић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Драган Петровић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1139/2024 од 30.05.2025. године, у седници одржаној 09.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1139/2024 од 30.05.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1139/2024 од 30.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 3062/21 од 11.04.2024. године, ставом првим изреке, одржано је на снази решење о извршењу јавног извршитеља Бранкице Степић из ... ИИвк 512/20 од 18.11.2020. године за дуг у периоду од 01.10.2019. године до 31.05.2020. године у износу од 45.524,15 динара са законском затезном каматом на означене појединачне месечне износе од доспелости сваког износа до исплате, као и за трошкове извршног поступка од 8.804,57 динара, док је у преосталом делу решење укинато, а приговор туженог у односу на досуђени део одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу осим трошкова извршног поступка досуђених у ставу првом изреке, накнади трошкове парничног поступка у износу од 201.085,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка преко досуђеног износа у ставу другом изреке до траженог износа од 228.085,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Гж 1139/24 од 30.05.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у обавезујућем делу става првог изреке којим је одржано на снази решење о извршењу јавног извршитеља Бранкице Степић из ... ИИвк 512/20 од 18.11.2020. године за износ главног дуга и трошкове извршног поступка. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као посебној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/2023), Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде за испоручену топлотну енергију. Нижестепени судови су одржали на снази решење о извршењу у чињеничној ситуацији да је тужени, регистровани корисник комуналне услуге, обавештен да је за предметни стан немогуће извршити потпуну обуставу испоруке топлотне енергије, без спровођења додатних активности у складу са Законом о становању и одржавању зграда. Самоиницијативно завртање вентила на радијаторима, без пломбирања, супротно је поступку прописаном важећом законском регулативом, Законом о становању и одржавању зграда, Законом о комуналним делатностима и Одлуци локалне самоуправе о условима и начину производње, дистрибуције и снабдевања топлотном енергијом од 26.06.2019. године. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији применом члана 404. став 1. ЗПП. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права и у складу са правним схватањем да регулатива одлука локалне самоуправе у сваком конкретном случају опредељује право корисника комуналне услуге.

Из наведених разлога, по оцени Врховног суда у овој правној ствари не постоји потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члану 479. став 6. ЗПП прописано је да

против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Предлог за извршење у овој правној ствари поднет је 14.10.2020. године. Вредност предмета спора је 45.524,15 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога за извршење у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић